

Downloaded via the EU tax law app / web

62018CJ0004

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2019. gada 16. oktobrī (*1)

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu – Nodokļi – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 132. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Konkrētām darbībām vispārīgās intereses piemērojamie atbrīvojumi no nodokļa – Valsts pasta dienesti – Direktīva 97/67/EK – Universālā pasta pakalpojuma sniedzējs – Privāts uzņēmums, kas sniedz tiesu vai administratīvo iestāžu izdoto dokumentu formālo paziņošanas pakalpojumus

Apvienotās lietas C-4/18 un C-5/18

par līgumiem sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko Bundesfinanzhof (Federālā Finanšu tiesa, Vācija) iesniedza ar lūgumiem, kas pieņemti 2017. gada 31. maijā un kas Tiesā reģistrēti 2018. gada 3. janvārī, tiesvedības

Michael Winterhoff, kas rīkojas kā DIREKTexpress Holding AG maksātnešpājas administrators,
pret

Finanzamt Ulm (C-4/18),

un

Jochen Eisenbeis, kas rīkojas kā JUREX GmbH maksātnešpājas administrators,

pret

Bundeszentralamt für Steuern (C-5/18),

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Regans [E. Regan] (referents), tiesneši I. Jarukaitis [I. Jarukaitis], E. Juhász [E. Juhász], M. Ilešičs [M. Ilešič] un K. Likurgs [C. Lycourgos],

ģenerālvokāts: H. Saugmandsgors ģe [H. Saugmandsgaard ģe],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [A. Calot Escobar],

ģemot vērā rakstveida procesu,

ģemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

–

M. Winterhoff, kas rīkojas kā DIREKTexpress Holding AG maksātnešpājas administrators, un J. Eisenbeis, kas rīkojas kā JUREX GmbH maksātnešpājas administrators, vērā – C. Hahn, Steuerberater,

–

Vācijas valdības vārds – T. Henze un R. Kanitz, pārstāvji,

–

Somijas valdības vārds – H. Leppo, pārstāve,

–

Eiropas Komisijas vārds – W. Mölls, kā arī L. Lozano Palacios un L. Nicolae, pārstāvji,

ņemot vērā pārcēnerādvokāta uzklaušanās pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez
pārcēnerādvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1

Līgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/67/EK (1997. gada 15. decembris) par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai (OV 1998, L 15, 14. lpp.), ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/6/EK (2008. gada 20. februāris) (OV 2008, L 52, 3. lpp., un labojums OV 2015, L 225, 49. lpp.), (turpmāk tekstā – “Direktīva 97/67”) 2. panta 13. punktu un 3. panta 4. punktu, kā arī Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopīgo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.) 132. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

2

Šie līgumi tika iesniegti saistībā ar divām lietām – pirmo lietu starp Michael Winterhoff, kas rīkojas kā DIREKTexpress Holding AG maksātņespējas administrators, un Finanzamt Ulm (Ulmas Finanšu pārvalde, Vācija) (lieta C-4/18) un otru lietu starp Jochen Eisenbeis, kas rīkojas kā JUREX GmbH maksātņespējas administrators, un Bundeszentralamt für Steuern (Galvenā federālā nodokļu pārvalde, Vācija) (lieta C-5/18) – par atteikumu atbrīvot no pievienotās vērtības nodokļa (PVN) dokumentu formālo paziņošanas pakalpojumu, ko šīs sabiedrības sniedz tiesām un administratīvajām iestādēm.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 97/67

3

Direktīvas 97/67 2. pantā, kas ietverts tās 1. nodaļā “Mērķis un piemērošanas joma”, ir sniegtas šādas definīcijas:

“Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

1.

“Pasta pakalpojumi” ir pakalpojumi, kas saistīti ar pasta sūtījumu savākšanu, šīrošanu,

p?rvad?šanu un sadali [pieg?di].

1.a

“Pasta pakalpojumu sniedz?js” ir uz??mums, kas sniedz vienu vai vair?kus pasta pakalpojumus.

[..]

4.

“Sav?kšana” ir pasta s?t?jumu sav?kšana, ko veic pasta pakalpojumu sniedz?js.

5.

“Pieg?de” ir process no š?irošanas pieg?des centr? l?dz pasta s?t?jumu pieg?dei adres?tiem.

6.

“Pasta s?t?jums” ir adres?ts s?t?jums gal?gaj? form?, k?d? pasta pakalpojumu sniedz?jiem tas j?nog?d?. Papildus korespondencei š?di s?t?jumi ir ar?, piem?ram, gr?matas, katalogi, laikraksti, periodiskie izdevumi un pasta pakas, kur?s ir preces ar komercv?rt?bu vai bez t?s.

[..]

9.

“Ierakst?ts s?t?jums” ir pakalpojums, kur p?c vienotas likmes dod garantiju pret zuduma, nolaup?šanas vai saboj?šanas risku un vajadz?bas gad?jum? p?c piepras?juma s?t?t?jam izsniedz dokumentu, kurš ir apstiprin?jums tam, ka pasta s?t?jums ir nodots piek?uves viet? un/vai pieg?d?ts adres?tam.

[..]

13.

“Univers?l? pakalpojuma sniedz?js” ir valsts vai priv?ts pasta pakalpojumu sniedz?js, kurš dal?bvalst? sniedz univers?lu pasta pakalpojumu vai k?du t? da?u un kura identit?te ir pazi?ota Komisijai saska?? ar 4. pantu.

[..]

17.

“Lietot?js” ir jebkura fizisk? vai juridisk? persona, kas s?t?t?ja vai adres?ta status? g?st labumu no pasta pakalpojumu sniegšanas.

[..]”

4

Š?s direkt?vas 2. noda?? “Univers?lais pakalpojums” ietilpst t?s 3.–6. pants. 3. pant? ir noteikts:

“1. Dalībvalstis savā teritorijā nodrošina to, ka lietotājiem ir tiesības uz universālo pakalpojumu, kas saistīts ar noteiktas kvalitātes pastāvīgo pasta pakalpojumu sniegšanu par pieņemamām cenām visiem lietotājiem visās vietās.

[..]

4. Katra dalībvalsts pieņem pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka universālais pakalpojums ietilpst vismaz šādi:

–

to pasta sūtījumu savākšana, šķirošana, pārvadāšana un piegāde, kuru svars ir līdz diviem kilogramiem,

–

to pasta paku savākšana, šķirošana, pārvadāšana un piegāde, kuru svars ir līdz desmit kilogramiem,

–

ierakstīto sūtījumu un apdrošināto sūtījumu pakalpojumi.

[..]

7. Šajā pantā noteiktais universālais pakalpojums ietver iekšzemes un pārrobežu pakalpojumus.”

5

Atbilstoši minētās direktīvas 4. pantam:

“1. Ikviena dalībvalsts nodrošina to, ka universālais pakalpojums ir garantēts, un informē Komisiju par pasākumiem, ko tā ir veikusi, lai izpildītu šo pienākumu. Šīs direktīvas 21. pantā minēto komiteju informē par pasākumiem, ko dalībvalstis noteikušas, lai nodrošinātu universālo pakalpojuma sniegšanu.

2. Dalībvalstis var norādīt vienu vai vairākus uzņēmumus kā universālo pakalpojuma sniedzējus, lai nodrošinātu pakalpojuma sniegšanu visā attiecīgās valsts teritorijā. Dalībvalstis var norādīt dažādus uzņēmumus, lai nodrošinātu dažādus universālo pakalpojuma elementus un/vai lai pakalpojumu sniegtu dažādās attiecīgās valsts teritorijās dažās. [..]

Dalībvalstis paziņo Komisijai savu norādīto universālo pakalpojuma sniedzēju identitāti. [..]”

Direktīva 2006/112

6

Direktīvas 2006/112 IX sadaļas “Atbrīvojumi” 1. nodaļā “Vispārīgi noteikumi” ir ietverts 131. pants, kurā ir paredzēts:

“Šīs sadažas 2. līdz 9. nodaļā paredzētos atbrīvojumus, neskarot citus [Savienības tiesību] noteikumus, piemēro saskaņā ar noteikumiem, ko dalībvalstis pieņem, lai nodrošinātu pareizu un godīgu šo atbrīvojumu piemērošanu un lai nepieautu nekādu iespējamu krāpšanu, izvairīšanos un ļaunprātīgu izmantošanu.”

7

Šīs direktīvas 13. paša IX sadažas 2. nodaļā “Atbrīvojumi konkrētām darbībām sabiedrības interesēs” ir iekavots 132. pants, kura 1. punkts ir noteikts:

“Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa šādus darījumus:

a)

pakalpojumus, ko sniedz valsts pasta dienesti, izņemot pasažieru pārvadījumus un telekomunikāciju pakalpojumus, kā arī ar tiem saistītu preču piegādi;

[..].”

Vācijas tiesības

UStG

8

Umsatzsteuergesetz (Apgrozījuma nodokļa likums, turpmāk tekstā – “UStG”) redakcijā, kas ir piemērojama pamatlīdz C/4/18, to darījumu vidū, uz kuriem attiecas 1. panta 1. punkta 1. apakšpunkts, atbilstoši šā likuma 4. panta 11.b punktam no nodokļa ir atbrīvoti “tieši uz pasta sistēmu attiecināmi Deutsche Post AG darījumi”.

9

UStG redakcijā, kas piemērojama pamatlīdz C/5/18, proti, redakcijā, kas ir spēkā no 2010. gada 1. jūlija, saskaņā ar šā likuma 4. panta 11.b punktu no nodokļa ir atbrīvoti šādi darījumi:

“Universālais pakalpojums, kas ir minēts [Direktīvas 97/67] 3. panta 4. punktā. Lai saņemtu atbrīvojumu no nodokļa, uzņēmējam atbilstoši Galvenās federālās nodokļu pārvaldes apliecinājumam attiecībā pret šo iestādi ir jāapņemas visās vietās visā Vācijas Federatīvās Republikas teritorijā piedāvāt universālo pakalpojumu vai kādu daļu no šā pakalpojuma atbilstoši pirmajam teikumam.”

Pasta likums

10

Postgesetz (1997. gada 22. decembra Pasta likums, BGBl. 1997 I, 3294. lpp.), redakcijā, kas ir piemērojama pamatlīdz 11. pantā “Universālo pakalpojuma jēdziens un apjoms” ir paredzēts:

“1. Universālais pakalpojums ir pasta pakalpojumu minimums atbilstoši 4. panta 1. punktam, kas visā teritorijā tiek sniegti noteiktā kvalitātē un par pieņemamām cenām. Universālais pakalpojums ir tikai tie pasta pakalpojumi, kas pakāuti licencēšanai, un pasta pakalpojumi, kas vismaz daļēji no pārvadāšanas viedokļa var tikt sniegti ar licencēšanai pakāutajiem pakalpojumiem. Tie ietver tikai tādus pakalpojumus, kas vispārīgi tiek uzskatīti par vitāli svarīgiem.”

2. Bundesregierung [federālo valdība] saskaņā ar 1. punktu ir pilnvarota ar rīkojumu, kam nepieciešama [Bundestag (federālo parlamenta apakšpalāta, Vācijas)] un [Bundesrat (federālo padome), Vācijas] piekrišana, noteikt universālo pakalpojuma saturu un apjomu [..].”

11

Šo likuma 33. panta “Formālas paziņošanas pienākums” 1. punkts ir formulēts šādi:

“Licences turētājam, kas sniedz vāstu piegādes pakalpojumus, ir pienākums veikt dokumentu formālu paziņošanu neatkarīgi no to svara atbilstoši procesuālo noteikumu un likumu, kas reglamentē administratīvo paziņošanu, normām. Šo pienākuma robežs licences turētājam tiek piešķirtas suverēnas pilnvaras (pilnvarotais uzņēmums).”

12

Atbilstoši minētā likuma 34. pantam “Atlīdzība par formālo paziņošanu”:

“Licences turētājam, kuram ir šāds pienākums, ir tiesības uz atlīdzību. Šai atlīdzībai ir jāsedz izdevumi par visiem licences turētāja sniegtajiem pakalpojumiem, ieskaitot apliecināšanu likumā noteiktajā kārtībā un apliecinošo dokumentu nosūtīšanu atpakaļ. Atlīdzībai ir jāatbilst 20. panta 1. un 2. punktā noteiktajiem kritērijiem. Tai ir nepieciešama regulatīvās iestādes atļauja. [..]”

Universālo pasta pakalpojuma noteikumi

13

1999. gada 15. decembra Post-Universaldienstleistungsverordnung (Universālo pasta pakalpojuma noteikumi) (BGBl. 1999 I, 2418. lpp.), redakcijā, kas ir piemērojama pamatlietās, 1. pantā ir paredzēts:

“1. “Universālais pakalpojums” ir šādi pasta pakalpojumi:

(1)

vāstu korespondences pārvadāšana Pasta likuma 4. panta 2. punkta nozīmē, ciktāl to svars nepārsniedz 2000 gramus un izmērs nepārsniedz Pasaules pasta konvencijā un atbilstošajos izpildes noteikumos paredzēto izmēru;

(2)

adresētu pasta paku, kuru svars nepārsniedz 20 kilogramus un kuru izmērs nepārsniedz Pasaules pasta konvencijā un atbilstošajos izpildes noteikumos paredzēto izmēru, pārvadāšana;

(3)

avīžu un laikrakstu pārvadāšana Pasta likuma 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē. [..]

2. Vāstu korespondences pārvadāšana ietver arī šādus sūtījumu veidus:

(1)

ierakstīts sūtījums (vāstu korespondence, kas pēc vienotas likmes tiek apdrošināta pret zuduma, nolaupīšanas vai sabojāšanas risku un tiek izsniegta pret saņemšanas apstiprinājumu);

(2)

apdrošināts sūtījums (vāstu korespondence, kuru apdrošina par vārtību, kādu deklarē sūtītājs zuduma, nolaušanas vai sabojšanas gadījumā);

(3)

sūtījums ar pācmaksu (vāstu korespondence, kas saņēmējam tiek izsniegta tikai pēc noteiktas naudas summas saņemšanas);

(4)

sūtījums ar ītru piegādi (vāstu korespondence, kuru pēc tās iekāšanas šīrošanas punktā pašs piegādes dienests piegādā cik vien ītri iespējams).”

Civilprocesa kodekss

14

Zivilprozessordnung (Civilprocesa kodekss) 176. panta 1. punkts par formālo paziņošanu ir paredzēts:

“Ja pastam, tiesu iestāžu darbiniekam vai tiesas izpildītājam tiek dots paziņošanas rīkojums vai kādai citai iestādei tiek prasīts veikt paziņošanu, tiesas kanceleja nodod paziņojamo dokumentu slēgtā aploksnē kopā ar sagatavotu paziņošanas apstiprinājuma veidlapu. [...]”

15

Atbilstoši šī kodeksa 182. pantam, kas attiecas uz formālo paziņošanu:

“1. Lai pierādītu paziņošanu [...], uz tam paredzētās veidlapas ir jāatzīmē apstiprinājums. [...]”

3. Paziņošanas apstiprinājumu kā oriģinālu vai elektronisku dokumentu nekavējoties nosūta atpakaļ tiesas kancelejai.”

Pamatlietas un prejudiciālie jautājumi

Lieta C-4/18

16

M. Winterhoff ir DIREKTexpress Holding, pret kuru ar Amtsgericht Ulm (Ulmas pirmās instances tiesa, Vācija) 2011. gada 6. jūlija spriedumu ir sūta maksātnespējas procedūra, maksātnespējas administrators; vēl ar to pašu spriedumu M. Winterhoff tika iecelts par maksātnespējas administratoru. Šī sabiedrība ir galvenais mētesuzņēmumu grupā, kas ar savu meitasuzņēmumu starpniecību, kuras atrodas visā Vācijas teritorijā, sniedz pasta pakalpojumus. 2008. un 2009. gadā šīs grupas galvenā darbība bija dokumentu paziņošanas rīkojumu izpilde saskaņā ar Vācijas publisko tiesību normām, un tie tika uzskatīti par darījumiem, kuri ir atbrīvoti no PVN.

17

Pēc nodokļu revīzijas attiecībā uz laikposmu no 2008. gada augusta līdz 2009. gada maijam Ulmas nodokļu administrācija uzskatīja, ka par šādiem paziņošanas darījumiem ir jāpiemēro PVN.

18

DIREKTexpress Holding sākumā iesniedza sūdzību par šo lēmumu un pēc tam, kad šī sūdzība bija noraidīta, cēla prasību Finanzgericht Baden Württemberg (Bēdenes–Virtembergas Finanšu tiesa, Vācija). Tiesvedības laikā Ulmas nodokļu administrācija – atbildētāja minētā tiesa – izdeva ikgadīgos paziņojumus par PVN attiecībā uz 2008. un 2009. gadu.

19

Minētās tiesvedības gaitā tika sākta arī maksimālās procedūra pret DIREKTexpress Holding un M. Winterhoff tika iecelts par tās maksimālās administratoru. Tādēļ viņš iesaistījās notiekošajā procedūrā.

20

Finanzgericht Baden-Württemberg (Bēdenes–Virtembergas Finanšu tiesa) tajā celto DIREKTexpress Holding prasību noraidīja, pamatodamās uz to, ka par dokumentu formālo paziņošanu nevar tikt piemērots līgtais atbrīvojums no nodokļa. It īpaši šī tiesa uzskatīja, pirmkārt, ka UStG 4. panta 11.b punkta paredzētās nosacījumi nav izpildīti, ciktāl no PVN ir atbrīvoti tikai tieši uz pasta sistēmu attiecināmi Deutsche Post darījumi, un, otrkārt, ka nav iespējams tieši atsaukties uz Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta a) apakšpunktu, jo dokumentu formālo paziņošanas darījumi neietilpst universālajā pakalpojuma šīs tiesību normas izpratnē.

21

M. Winterhoff vērsās iesniegējtiesā – Bundesfinanzhof (Federālā Finanšu tiesa, Vācija) ar apelācijas sūdzību (Revision) par šo lēmumu.

22

Iesniedzējtiesa šaubās, pirmām kārtām, par to, vai uzņēmums, kas galvenokārt veic tiesu vai administratīvo iestāžu izdoto dokumentu formālo paziņošanu, var tikt uzskatīts par universālā pakalpojuma sniedzēju Direktīvas 97/67 2. panta 13. punkta izpratnē. Šī tiesa it īpaši šaubās par iespēju pielīdzināt šīs darbības Direktīvas 97/67 3. panta 4. punktā noteiktajam specifiskajam gadījumam, proti, pasta sūtījumiem vai pasta pakai, vai ierakstītam sūtījumam, kurš arī minēts šajā tiesību normā.

23

Otrām kārtām, iesniegējtiesa šaubās par to, vai var tikt uzskatīts, ka tādā sabiedrībā kā DIREKTexpress Holding nodrošina “valsts pasta dienestu” pakalpojumu sniegšanu Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, un vai tādējādi formālo paziņošanas pakalpojumi, ko tā sniedz, ir jāatbrīvo no PVN atbilstoši šai tiesību normai. Par to, konkrēti, liecinot fakts, ka šāda paziņošana palīdzot nodrošināt pareizu tiesvedību un tādējādi esot vispārējās intereses. Savukārt, tās kā privātpersona nevarot prasīt, lai tiktu veikta formāla paziņošana, tad nevarot tikt uzskatīts, ka šāds darījums ietilpst “visiem lietotājiem” pieejamajos pakalpojumos Direktīvas 97/67 3. panta 1. punkta izpratnē.

24

Šajos apstākļos Bundesfinanzhof (Federālā Finanšu tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai uzņēmums, kas veic dokumentu formulu [paziņošanu] atbilstoši publisko tiesību normām, ir “universālā pakalpojuma sniedzējs” [Direktīvas 97/67] 2. panta 13. punkta nozīmē, kurš sniedz universālu pasta pakalpojumu vai kādu tādā, un vai šie pakalpojumi atbilstoši [Direktīvas 2006/112] 132. panta 1. punkta a) apakšpunktam ir atbrīvoti no nodokļa?”

Lieta C-5/18

25

J. Eisenbeis ir JUREX, pret kuru ar 2011. gada 1. jūlija spriedumu ir sākta maksimālās procedūra, maksimālās administrators; vēl ar to pašu spriedumu J. Eisenbeis tika iecelts par maksimālās administratoru. Šā sabiedrība tostarp izpildēja dokumentu formulu s paziņošanas rīkojumus Vācijas teritorijā.

26

2010. gadā JUREX lūdza Galvenajai federālajai nodokļu pārvaldei izdot izziņu par atbrīvojumu no PVN attiecībā uz minētajiem paziņošanas pakalpojumiem. Šā sabiedrība attiecībā pret šo iestādi uzņēmums piedvā t visā Vācijas teritorijā šādu dokumentu formulu s paziņošanas pakalpojumus saskaņā ar piemērojamiem procesuālajiem noteikumiem un likumiem atbilstoši licencēm, ko šajā nolūkā piešķirusi Bundesnetzagentur (Federālā tīklu aģentūra, Vācija).

27

Ar 2010. gada 4. augusta lēmumu Galvenā federālā nodokļu pārvalde, pamatojoties uz to, ka pakalpojumi, uz ko tas attiecas, neietilpst universālajā pasta pakalpojumā, noraidīja minēto lēmumu.

28

Saņemusi J. Eisenbeis celto prasību, Finanzgericht Köln (ārales Finanšu tiesa, Vācija) atteikumu par atbilstošajiem pakalpojumiem piemērot atbrīvojumu no PVN apstiprināja ar tādā pašu pamatojumu, kādu sniegusi Galvenā federālā nodokļu pārvalde.

29

J. Eisenbeis vērsās iesniedzējtiesā – Bundesfinanzhof (Federālā Finanšu tiesa) ar apelācijas sūdzību (Revision) par šo lēmumu.

30

Ar tādā pašu pamatojumu, kāds sniegts lietā C-4/18, Bundesfinanzhof (Federālā Finanšu tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“1)

Vai dokumentu formā [paziņošana] atbilstoši publisko tiesību normām (procesuālo noteikumu un likumu, kas [reglamentē] administratīvo [paziņošanu], normām – Pasta likuma 33. panta 1. punkts) ir universālais pasta pakalpojums atbilstoši Direktīvas 97/67 [..] 3. panta 4. punktam?

2)

Ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:

vai uz??m?js, kas veic dokumentu formālu piegādi atbilstoši publisko tiesību normām, ir “universāls pakalpojuma sniedz??js” [Direktīvas 97/67] 2. panta 13. punkta noz??m?, kurš sniedz universālo pasta pakalpojumu vai k??du t?? da??u, un vai šie pakalpojumi atbilstoši [Direktīvas 2006/112] 132. panta 1. punkta a) apakšpunktam ir atbr??voti no nodok??a?”

31

Ar Tiesas priekšs??d??ja 2018. gada 1. februāra l??mumu lietās C??4/18 un C??5/18 tika apvienotas rakstveida un mutv??rdu proces??, k?? ar?? gal??g?? sprieduma tais??šanai.

Par prejudici??lajiem jaut??jumiem

Par l??gumu sniegt prejudici??lu nol??mumu pie??emam??bu

32

Pras??t??ji pamatliet??s apstr??d l??gumu sniegt prejudici??lu nol??mumu pie??emam??bu.

33

Konkr??ti, vi??i apgalvo, pirmk??rt, ka, t?? k?? uzdoto jaut??jumu m??r??is ir noskaidrot, vai Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta a) apakšpunkt?? paredz??tais atbr??vojums no nodok??a ir piem??rojams par t??diem dar??jumiem, k??di apl??koti pamatliet??s, šie jaut??jumi neesot noder??gi pamatlietu izlem??šanai. Proti, ja tiktu atbild??ts, ka ir j??uzskata, ka pamatliet??s apl??kotie pakalpojumi ietilpst univers??laj?? pakalpojumu?? un ka t??du pasta pakalpojumu, k??di apl??koti pamatliet??s, sniedz??ji ir uzskat??mi par univers??li?? pakalpojuma sniedz??jiem, tad par šiem pakalpojumiem noteikti b??tu j??piem??ro atbr??vojums no nodok??a atbilstoši min??tajai ties??bu normai.

34

Otrk??rt, saist??b?? ar pamatlietu C??5/18 iesniedz??jtiesa ar 2016. gada 15. decembra r??kojumu jau esot atzinusi, ka dokumentu form??l??s paziņošanas r??kojumu izpilde ietilpst univers??laj?? pakalpojumu??, uz kuru attiecas atbr??vojums no PVN. No š?? r??kojuma izrietot, ka min??tajai tiesai neesot nek??du šaubu par to, k?? interpret??t Savien??bas ties??bu normas, kas ir šo l??gumu sniegt prejudici??lu nol??mumu priekšmets, t??d?? neesot j??v??r??as Ties?? ar l??gumu sniegt prejudici??lu nol??mumu atbilstoši LESD 267. pantam.

35

Šaj?? zi?? ir j??atg??dina, ka saska?? ar Tiesas past??v??go judikat??ru Tiesas un valstu tiesu sadarb??bas ietvaros, kas ieviesta ar LESD 267. pantu, tikai valsts tiesai, kur?? iesniegta lieta un kura ir atbild??ga par pie??emamo tiesas nol??mumu, ??emot v??r?? lietas ??patn??bas, ir j??izv??rt?? gan prejudici??li?? nol??muma nepieciešam??ba, lai t?? var??tu tais??t savu spriedumu, gan jaut??jumu, ko t?? uzdod Tiesai, atbilst??ba. T??d??j??di, ja uzdotie jaut??jumi attiecas uz Savien??bas ties??bu interpret??ciju, Tiesai princip?? ir pien??kums pie??emt nol??mumu (spriedums, 2019. gada 5. marts,

Eesti Pagar, C?349/17, EU:C:2019:172, 47. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

36

No t? izriet, ka uz jaut?jumiem par Savien?bas ties?bu interpret?ciju attiecas atbilst?bas prezumpcija. Tiesa var atteikties lemt par valsts tiesas uzdotu prejudici?lo jaut?jumu tikai tad, ja ir ac?mredzams, ka Savien?bas ties?bu interpret?cijai nav nek?da sakara ar pamatlietas faktiem vai t?s priekšmetu, ja probl?mai ir hipot?tisks raksturs vai ar? ja Tiesai nav zin?mi faktiskie un tiesiskie apst?k?i, kas nepieciešami, lai sniegtu noder?gu atbildi uz tai uzdotajiem jaut?jumiem (spriedums, 2019. gada 5. marts, Eesti Pagar, C?349/17, EU:C:2019:172, 48. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

37

Šaj? gad?jum? attiec?b? uz argumentu, kas izkl?st?ts š? sprieduma 33. punkt?, ir j?konstat?, ka no Tiesas r?c?b? esošajiem lietas materi?liem izriet, ka iesniedz?jties? faktiski ir iesniegtas lietas, kur?s tai ir j?lemj par to, vai par dokumentu form?l?s pazi?ošanas darb?b?m, ko veica DIREKTexpress Holding un JUREX, ir j?piem?ro atbr?vojums no PVN atbilstoši Direkt?vas 2006/112 132. panta 1. punkta a) apakšpunktam. Šaj? zi?? no l?muma l?gt prejudici?lu nol?mumu izriet, ka [iesniedz?jtiesa uzskata, ka Tiesas atbildei uz uzdotajiem jaut?jumiem ir izš?iroša noz?me šo lietu izlemšan?. Šajos apst?k?os š?iet, ka Tiesas atbilde uz uzdotajiem jaut?jumiem ir nepieciešama, lai iesniedz?jtiesa var?tu tais?t spriedumu.

38

Attiec?b? uz pras?t?ju pamatliet? izvirz?to argumentu, kas atg?din?ts š? sprieduma 34. punkt?, pietiek konstat?t, ka iesniedz?jtiesa l?gumos sniegt prejudici?lu nol?mumu nor?da, ka tai ir šaubas par atbildi, k?du Tiesa sniegs uz uzdotajiem jaut?jumiem. Turkl?t šie lietas dal?bnieki nav snieguši nek?du inform?ciju, kas var?tu atsp?kot iepriekš?j? punkt? izdar?tos konstat?jumus, ka iesniedz?jties? izskat?šan? ir lietas, kuru izlemšana ir atkar?ga no atbild?m, ko Tiesa sniegs uz uzdotajiem jaut?jumiem.

39

No t? izriet, ka l?gumi sniegt prejudici?lu nol?mumu ir pie?emami kopum?.

Par lietas b?t?bu

40

Ar saviem jaut?jumiem, kuri ir j?izskata kop?, iesniedz?jtiesa b?t?b? vaic?, vai Direkt?vas 97/67 2. panta 13. punkts un 3. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka t?di v?stu?u pieg?des pakalpojumu sniedz?ji, k?di ir pamatliet?, kuriem k? valsts licences tur?t?jiem, kas tiem ?auj pied?v?t šo pakalpojumu, atbilstoši valsts ties?bu norm?m ir pien?kums veikt tiesu vai administrat?vo iest?žu izdoto dokumentu form?lu pazi?ošanu, ir j?uzskata par “univers?l? pakalpojuma sniedz?jiem” šo ties?bu normu izpratn?, un t?d?? par šiem pakalpojumiem ir j?piem?ro atbr?vojums no PVN k? par “valsts pasta dienestu” sniegtiem pakalpojumiem atbilstoši Direkt?vas 2006/112 132. panta 1. punkta a) apakšpunktam.

41

Uzreiz ir j?atg?dina, ka saska?? ar Direkt?vas 2006/112 132. panta 1. punkta a) apakšpunktu par pakalpojumiem, kurus sniedz valsts pasta dienesti, k? ar? pre?u pieg?di, kas ar tiem saist?ta, ir piem?rojams atbr?vojums no PVN.

42

K? Tiesa jau ir nospriedusi, ja atbilstoši Direkt?vas 2006/112 131. pantam atbr?vojumi, kas paredz?ti š?s direkt?vas 2.–9. noda??, ir piem?rojami tostarp ar nosac?jumiem, kurus dal?bvalstis izvira, lai nodrošin?tu pareizu un god?gu šo atbr?vojumu piem?rošanu un lai nepie?autu nek?du iesp?jamu kr?pšanu, izvair?šanos, k? ar? ?aunpr?t?gu izmantošanu, šie nosac?jumi nedr?kst skart paredz?to atbr?vojumu satura noteikšanu (šaj? noz?m? skat. spriedumus, 2001. gada 11. janv?ris, Komisija/Francija, C?76/99, EU:C:2001:12, 26. punkts, k? ar? 2005. gada 26. maijs, Kingscrest Associates un Montecello, C?498/03, EU:C:2005:322, 24. punkts).

43

Proti, Direkt?vas 2006/112 132. pant? paredz?tie atbr?vojumi no nodok?a ir autonomi Savien?bas ties?bu j?dzieni un t?d?j?di tiem ir j?sniedz vienota defin?cija Eiropas Savien?bas l?men? (šaj? noz?m? skat. spriedumus, 2005. gada 26. maijs, Kingscrest Associates un Montecello, C?498/03, EU:C:2005:322, 22. punkts, k? ar? 2016. gada 21. janv?ris, Les Jardins de Jouvence, C?335/14, EU:C:2016:36, 47. punkts).

44

Šaj? skat?jum? PVN piem?rošana par konkr?tu dar?jumu vai atbr?vojums no PVN nevar b?t atkar?gs no t? kvalifik?cijas valsts ties?b?s (spriedumi, 2005. gada 26. maijs, Kingscrest Associates un Montecello, C?498/03, EU:C:2005:322, 25. punkts, k? ar? 2007. gada 14. j?nijs, Haderer, C?445/05, EU:C:2007:344, 25. punkts).

45

Turkl?t saska?? ar Tiesas past?v?go judikat?ru v?rdi, kas izmantoti, lai apz?m?tu Direkt?vas 2006/112 132. pant? min?to atbr?vojumu, ?emot v?r?, ka atbr?vojums no nodok?a ir atk?pe no visp?r?j? principa, ka PVN tiek iekas?ts par katru pakalpojumu, ko par atl?dz?bu sniedz nodok?a maks?t?js, ir j?interpret? šauri. Tom?r šo v?rdu interpret?cijai ir j?atbilst min?to atbr?vojumu m?r?riem un ir j?b?t iev?rot?m kop?j?s PVN sist?mas pamat? esoš? nodok?u neitralit?tes principa pras?b?m. Šauras interpret?cijas pras?ba nenoz?m?, ka v?rdi, kas izmantoti, defin?jot 132. pant? nor?d?tos atbr?vojumus, b?tu j?interpret? t?, ka šie atbr?vojumi zaud?tu savu iedarb?bu (šaj? noz?m? skat. spriedumus, 2017. gada 21. septembris, Aviva, C?605/15, EU:C:2017:718, 30. punkts, un 2017. gada 26. oktobris, The English Bridge Union, C?90/16, EU:C:2017:814, 20. punkts).

46

Šaj? zi?? ir j?nor?da, ka Direkt?vas 2006/112 132. pants ir ietverts š?s direkt?vas IX sada?as 2. noda?? "Atbr?vojumi konkr?t?m darb?b?m sabiedr?bas interes?s". No t? izriet, ka šaj? pant? paredz?to atbr?vojumu m?r?is ir veicin?t atseviš?as darb?bas visp?r?j?s interes?s, k?da ir pakalpojumu sniegšana, ko veic valsts pasta dienesti, kuri min?ti š? panta 1. punkta a) apakšpunkt?.

47

Konkrēti, no šīs mērķa rakstura izriet, ka šīs atbrīvojums nevar attiekties uz pašiem pakalpojumiem, kas nav nošījami no pakalpojumiem vispārīgās interesēs, tostarp pakalpojumiem, kuri tiek sniegti, apmierinot saimnieciskās darbības subjektu konkrētās vajadzības (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 23. aprīlis, TNT Post UK, C-357/07, EU:C:2009:248, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).

48

Tomēr nevar tikt uzskatīts, ka, pamatojoties uz Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta a) apakšpunktu, atbrīvojums attiektos uz tādām valsts pasta dienestu sniegtiem pakalpojumiem, par kuru nosacījumiem ir notikušas individuālas sarunas. Šādi pakalpojumi pēc sava rakstura atbilst konkrētām attiecīgo šādu pakalpojumu lietotāju vajadzībām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 23. aprīlis, TNT Post UK, C-357/07, EU:C:2009:248, 47. punkts).

49

Turklāt ir jānorāda, ka šis sprieduma 46. punktā minētais vispārīgais mērķis pasta pakalpojumu nozarē izpaužas kā konkrēti mērķis piedāvāt sabiedrības pamatvajadzībām atbilstošus pasta pakalpojumus par zemāku cenu. Saskaņā ar šobrīd spēkā esošajam Savienības tiesību aktiem šāds mērķis būtībā atbilst Direktīvas 97/67 mērķim, proti, piedāvāt universālo pasta pakalpojumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 23. aprīlis, TNT Post UK, C-357/07, EU:C:2009:248, 33. un 34. punkts).

50

Šajā ziņā Tiesa jau ir nospriedusi, ka “valsts pasta dienesti” Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē ir jāuzskata par pakalpojumu sniedzējiem, vai tie būtībā valsts vai privāti uzņēmumi, kas uzņemas sniegt sabiedrības pamatvajadzībām atbilstošus pasta pakalpojumus un līdz ar to faktiski pilnībā vai daļēji nodrošināt universālo pasta pakalpojumu dalībvalstīs, kā ir definēts Direktīvas 97/67 3. pantā (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2009. gada 23. aprīlis, TNT Post UK, C-357/07, EU:C:2009:248, 36. punkts, un 2015. gada 21. aprīlis, Komisija/Zviedrija, C-114/14, EU:C:2015:249, 28. punkts).

51

Attiecībā uz minēto “universālo pasta pakalpojuma” jēdzienu, lai gan tās aprises ir definētas Direktīvas 97/67 3. panta 1. punktā, saskaņā ar kuru šāds pakalpojums atbilst noteiktas kvalitātes pastāvīgo pasta pakalpojumu sniegšanai par pieņemamām cenām visiem lietotājiem, šis panta 4. punkts ir paredzēts, ka katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka universālajam pakalpojumam ietilpst vismaz pakalpojumi, kurus veido tādus pasta sūtījumu un pasta paku savākšana, šīrošana, pārvadāšana un piegāde, kuru svārs nepārsniedz šajā tiesību normā norādīto svaru, kā arī ierakstīto sūtījumu un apdrošināto sūtījumu pakalpojumi. Direktīvas 97/67 2. panta 4.–6. un 9. punktā dažādos definīcijas ir sniegtas papildu norādes par šāda minimālo pakalpojuma saturu.

52

No līgumiem sniegti prejudiciāli nolikumi izriet, ka pamatlietas aplūkotos pakalpojumus veido dokumentu formā paziņošana tiesvedības vai administratīvajos procesos. Saskaņā ar šādi paziņošana piemērojamajiem noteikumiem par paziņojamo dokumentu tiek izdots paziņošanas rīkojums, kurš tiek uzticēts pasta dienestam vai analogam pakalpojumu sniedzējam. Šis dokuments tiek ielikts slēgtā aploksnē, kurai ir pievienota sagatavota šā dokumenta izsniegšanas

apstiprinājuma veidlapa, kura, tiklīdz pirmais minētais dokuments ir paziņots, tiek nosūtīta atpakaļ iestādei, kura izdevusi minēto rīkojumu. No šiem līgumiem arī izriet, ka pakalpojumu sniedzējs, kurš veic formālo paziņošanu, nepiedēv vienotas likmes apdrošināšanu.

53

No paša Direktīvas 97/67 3. panta 4. punkta formulējuma un, it īpaši, no tajā ietvertā vārda "vismaz" izriet, ka, lai gan dalībvalstij ir vismaz jāraugās, lai tajā minētie pakalpojumi tiktu nodrošināti, tomēr var tikt uzskatīts, ka arī citi pasta pakalpojumi attiecīgā gadījumā ietilpst šīs dalībvalsts garantētajā universālajā pakalpojumā.

54

Tādējādi, bez nepieciešamības pārbaudīt, vai tādēļ pakalpojumi, kodus sniedza DIREKTexpress Holding un JUREX, ietilpst kādā no pašajām pasta pakalpojumu kategorijām, uz kurām norādīts Direktīvas 97/67 3. panta 4. punktā, šajā gadījumā ir jāmin, ka tiem raksturīgo pašbūvē un apstākļu, kādos tie tiek sniegti, dēļ katrā ziņā var tikt uzskatīts, ka šie pakalpojumi ietilpst universālajā pakalpojumā, kas definēts minētajā pantā.

55

Šajā ziņā vispirms ir jāatgādina, ka Tiesa jau ir nospriedusi, ka uz uzņēmumiem, kas pilnībā vai daļēji nodrošina universālo pasta pakalpojumu, attiecas pašs tiesiskais režīms, kas ietver pašus pienākumus. Proti, atšķirībā starp "valsts pasta dienestiem" un citiem uzņēmumiem nav rodama sniegto pakalpojumu raksturs, bet gan fakts, ka uz tiem attiecas šāds režīms (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2015. gada 21. aprīlis, Komisija/Zviedrija, C-114/14, EU:C:2015:249, 33. punkts).

56

Šajā gadījumā no Tiesas rīcībā esošajiem lietās materiāliem izriet, ka aplūkotajā laikposmā uz DIREKTexpress Holding un JUREX faktiski attiecas noteikumi, kas izriet nevis no individuālām sarunām, bet gan no pašiem pienākumiem atbilstoši Vācijas tiesiskajam regulējumam.

57

Konkrēti, atbilstoši šim regulējumam tādās licences pašniekam, ar kuru tam ir atļauts sniegt vāstu piegādes pakalpojumus, ir pienākums veikt dokumentu formālo paziņošanu neatkarīgi no to svāra saskaņā ar procesuālajiem noteikumiem un likumiem, kas reglamentē administratīvo paziņošanu. Turklāt atbilstoši šādās licences turētājam atbilst šajā tiesiskajā regulējumā izvirzītajām prasībām un tai ir nepieciešama valsts kompetentās iestādes atļauja. Vēl no Tiesas rīcībā esošajiem lietās materiāliem izriet, ka arī tiesu nolikumu formālo paziņošanu sāk ritēt prasības celšanas termiņi un šā paziņošana ietver valsts dienesta paredzēto uzdevumu deleģēšanu, jo, tādēļ atbilstoši Vācijas tiesiskajam regulējumam vāstu piegādes pakalpojumu sniedzējam ir jāizpilda formāls paziņošanas rīkojums, tam ir uzticēta valsts vara, lai tas varētu izpildīt savus pienākumus.

58

No tā izriet, ka šo pakalpojumu mērķis ir nevis apmierināt saimnieciskās darbības subjektu vai citu pašu lietotāju konkrētās vajadzības, bet gan nodrošināt pareizu tiesvedību, jo šie pakalpojumi ļauj formāli paziņot dokumentus tiesvedībā vai administratīvajos procesos.

59

Turpinot, attiecībā uz nosacījumu, kas paredzēts Direktīvas 97/67 3. panta 1. punktā, saskaņā ar kuru universālais pakalpojums tiek sniegts "visiem lietotājiem", kā norāda iesniedzējtiesa, formālais paziņošanas rīkojumu izdevēji, kuri minēti pamatlietās aplūkotajā Vācijas tiesiskajā regulājumā, galvenokārt ir tiesas un administratīvās iestādes. No tā izriet, ka šo paziņošanu nevar prasīt jebkura privātpersona, bet tā galvenokārt ir pieejama publisko tiesību subjektiem.

60

Tomēr šis apstāklis nekādi nerada šķēršļus tam, lai nosacījums, uz kuru ir norādīts iepriekšējā punktā, šajā gadījumā tiktu uzskatīts par izpildītu. Konkrēti, pirmām kārtām, kā Komisija pamatoti atgādina rakstveida apsvērumos, pasta pakalpojumu "lietotāji" Direktīvas 97/67 2. panta 17. punkta izpratnē ir fiziskās vai juridiskās personas, kuras saņem šādus pakalpojumus ne tikai kā sūtītājus, bet arī kā šo pakalpojumu adresēti.

61

Otrām kārtām, ja formālais paziņošana tiek veikta, izpildot publisko tiesību subjektu izdotus rīkojumus, publisko tiesību subjektu darbības mērķis tomēr ir nevis apmierināt tiem pašiem raksturīgās vajadzības, bet gan nodrošināt tiesu sistēmas vai administratīvās sistēmas, kurās šā paziņošana ietilpst, pareizu darbību. Tādējādi šā darbība tiek veikta visu to subjektu uzdevumā, uz kuriem attiecas iespējama paziņot dokumentu, ievērojot šo sprieduma 52. punkta minēto procedūru.

62

Trešām kārtām, kā Komisija arī pamatoti uzsver, dokumentu formālais paziņošanas pakalpojums ir tikai universālais pakalpojuma sastāvdaļa, kas ir jānodrošina dalībvalstij, jo tā turklāt var saskaņā ar Direktīvas 97/67 4. panta 2. punktu brīvi iecelt vairākus pakalpojumu sniedzējus, lai nodrošinātu dažādas universālais pakalpojuma sastāvdaļas vai lai šo pakalpojumu sniegtu dažādas valsts teritorijas daļās.

63

Visbeidzot, no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka dokumentu formālais paziņošanas pakalpojumi, kas ir obligāti jāsniedz licences, kura ļauj tam sniegt vāstu piegādes pakalpojumus, īpašniekam, saskaņā ar tiem noteikto valsts tiesisko regulājumu ir jāsniedz par pieņemamām cenām un jebkurā Vācijas teritorijas vietā; tomēr tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

64

Šajos apstākļos ir uzskatāms, ka tādēļ pakalpojumi, kādi ir aplūkoti pamatlietās, atbilst Vācijas sabiedrības pamatvajadzībām saskaņā ar konkrēto mērķi pasta pakalpojumu nozarē, kas atgādina šo sprieduma 49. punktu.

65

Ēmot vērā iepriekš minēto, ir jākonstatē, ka tādēļ saimnieciskās darbības veicēji, kādas ir DIREKTexpress Holding un JUREX, kuras – kā izriet no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem, bet kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, – katra bija tādās licences īpašniece, kas ļauj tām sniegt vāstu piegādes pakalpojumus, un kurām tādā jebkurā Vācijas teritorijas vietā bija jānodrošina dokumentu formālais paziņošanas pakalpojumi, saskaņā ar īpašajiem nosacījumiem,

kuri izvirz?ti š? sprieduma 57. punkt?, nodrošina da?u no “univers?l? pasta pakalpojuma” Direkt?vas 97/67 3. panta izpratn?. K? izriet no š? sprieduma 50. punkta, t? k? šie pakalpojumi ir da?a no min?t? pakalpojuma, š?di saimniecisk?s darb?bas subjekti ir uzskat?mi par “valsts pasta dienestiem” Direkt?vas 2006/112 132. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratn?, jo tie sniedz min?tos pakalpojumus, t?d?j?di šiem pakalpojumiem ir j?b?t atbr?votiem no PVN atbilstoši p?d?jai min?tajai ties?bu normai.

66

Šos apsv?rumus nevar atsp?kot apst?klis, ka atbilstoši pamatliet?s apl?kotajam valsts tiesiskajam regul?jumam netiek uzskat?ts, ka attiec?gie pakalpojumi b?tu da?a no univers?l? pakalpojuma. Proti, k? izriet no š? sprieduma 42.–44. punkta, konkr?ta dar?juma kvalifik?cija valsts ties?b?s nevar izrais?t to, ka tiek piem?rots PVN, ja atbilstoši Savien?bas ties?b?m attiec?b? uz šo dar?jumu ir piem?rojams atbr?vojums no PVN.

67

T?pat ir attiec?b? uz apst?kli, ko rakstveida apsv?rumos uzsv?rusi Somijas vald?ba, – ka Komisijai, pretrun? pien?kumam, kurš noteikts Direkt?vas 97/67 4. panta 2. punkt?, nebija dar?ta zin?ma DIREKTexpress Holding un JUREX k? pakalpojumu sniedz?ju, kuras nodrošina da?u no univers?l? pasta pakalpojuma, identit?te.

68

It ?paši š? pazi?ošanas pien?kuma neizpilde, pie?emot, ka t? tiek pier?d?ta, pati par sevi nevar izrais?t to, ka dal?bvalstis dr?kst?tu p?c savas patikas nepiem?rot atbr?vojumu, kas paredz?ts Direkt?vas 2006/112 132. panta 1. punkta a) apakšpunkt?, pat ja tas b?tu saist?ts ar pakalpojumiem, kas ietilpst univers?laj? pasta pakalpojum?. Proti, ja dal?bvalst?m tiktu atz?ta š?da iesp?ja, tad rastos risks, ka netiks iev?rota judikat?ra, kas izkl?st?ta š? sprieduma 42.–44. punkt?, k? ar? nodok?u neitralit?tes princips, kas PVN iekas?šanas jom? nepie?auj atš?ir?gu attieksmi pret saimniecisk?s darb?bas subjektiem, kuri veic tos pašus dar?jumus (par p?d?jo min?to jaut?jumu skat. spriedumu, 2007. gada 28. j?nijs, JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust un The Association of Investment Trust Companies, C?363/05, EU:C:2007:391, 46. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

69

Š? sprieduma 65. punkt? izkl?st?tie apsv?rumi nav apstiprin?ti ar? Direkt?vas 97/67 3. panta 7. punkt?, saska?? ar kuru univers?lais pakalpojums ietver gan valsts pakalpojumus, gan p?rrobežu pakalpojumus.

70

Lai gan ar šo tiesību normu pārrobežu pasta pakalpojumi tiešām ir ietverti “universālā pakalpojuma” jēdzienā, kas ir definēts Direktīvas 97/67 3. pantā, tādēļ vien šī tiesību norma nevar tikt interpretēta tādējādi, ka ar to tirdi valsts pakalpojumi, kādi aplūkoti pamatlietās, būtu izslēgti no šī jēdziena piemērošanas jomas tādēļ, ka šo pakalpojumu sniegšana, ko veic attiecīgais pakalpojumu sniedzējs, neietver pārrobežu pakalpojumus. Proti, pietiek norādīt – kā izriet no šī sprieduma 62. punkta –, ka tas, ka dalībvalsts var brīvi iecelt vairākus pakalpojumu sniedzējus, lai nodrošinātu dažādas universālā pakalpojuma daļas vai lai pakalpojums tiktu sniegts dažādās attiecīgās valsts teritorijas daļās, nozīmē, ka šī dalībvalsts var izlemt uzticēt konkrētam uzņēmījam tikai dokumentu formālo paziņošanas pakalpojumu, kāds aplūkots pamatlietās, kas attiecas vienīgi uz attiecīgās dalībvalsts teritoriju.

71

Ēmot vērā visus iepriekš izklāstotos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Direktīvas 97/67 2. panta 13. punkts un 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka vāstu piegādes pakalpojumu sniedzēji, kādi aplūkoti pamatlietās, kuriem kā valsts licences turētājiem, kas tiem ļauj piedāvāt šo pakalpojumu, saskaņā ar valsts tiesību normām ir pienākums veikt tiesu vai administratīvo iestāžu izdoto dokumentu formālo paziņošanu, ir jāuzskata par “universālā pakalpojuma sniedzējiem” šo tiesību normu izpratnē, tādēļ par šiem pakalpojumiem ir jāpiemēro atbrīvojums no PVN kā par “valsts pasta dienestu” sniegtiem pakalpojumiem atbilstoši Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta a) apakšpunktam.

Par tiesīšanu's izdevumiem

72

Attiecībā uz pamatlīetas pusēm šī tiesvedība ir stadijā procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tādēļ lemj par tiesīšanu's izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/67/EK (1997. gada 15. decembris) par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/6/EK (2008. gada 20. februāris), 2. panta 13. punkts un 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka vāstu piegādes pakalpojumu sniedzēji, kādi aplūkoti pamatlietās, kuriem kā valsts licences turētājiem, kas tiem ļauj piedāvāt šo pakalpojumu, saskaņā ar valsts tiesību normām ir pienākums veikt tiesu vai administratīvo iestāžu izdoto dokumentu formālo paziņošanu, ir jāuzskata par “universālā pakalpojuma sniedzējiem” šo tiesību normu izpratnē, tādēļ par šiem pakalpojumiem ir jāpiemēro atbrīvojums no pievienotās vērtības nodokļa kā par “valsts pasta dienestu” sniegtiem pakalpojumiem atbilstoši Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopīgo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 132. panta 1. punkta a) apakšpunktam.

[Paraksti]

(*1) Tiesvedības valoda – vācu.